

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Hvad den sidste Sag angaaer, som den ærede Statsrevisor (Fischer) bragte paa Bane, kunde han ikke betegne den nøiere, og saaledes seer jeg mig sølgelig heller ikke istand til at kunne gaae ind derpaa. Naar det endvidere af ham blev sagt, at Regnskabets fildige Indgivelse ikke havde sin Grund i, at Secretairen for Missionssekskabet afgik ved Døden, da er det ærede Medlem dog i saa Henseende i en Bilsfarelse, idet jeg her nødfages til at henvide til den Formløshed, hvori Missionssecretairens Regnskaber befandt sig, saa at det var forbundet med virkelig store Banfkeligheder for den af Ministeriet antagne Regnskabsfører at bringe dem i den fornødne Orden. Jeg maa ganske vist beklage den Forsinkelse, som har fundet Sted med Hensyn til de omspurgte Regnskaber. Naar imidlertid den ærede Statsrevisor (Fischer) henviser til den Langsomhed, som har fundet Sted i Ministeriet med Hensyn til dette Anliggende, da maa jeg her i alt Fald som Noget, der kan undskyldes, gjøre opmærksom paa, at dette hele Regnskabsvæsen bestandig har ligget under Missionens Secretair, og at det for Ministeriet, navnlig efter hans Død, har været forbundet med særdeles stor Banfkelighed at skaffe sig det nødvendige Lys i Sagerne. Jeg anfører dette som Noget, der i alt Fald kan tale til Undskyldning for, at denne Sag ikke hurtigere er bleven fremmet.

Ordføreren: Jeg har blot bedet om Ordet for at forøge den Tak, der allerede er adresseret til det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ). Jeg takker ham for den Dplysning, at han ikke vil stille Endringsforslag angaaende denne Postering; og naar jeg takker ham for denne Dplysning, da er det, fordi jeg virkelig havde nogen Grund til at antage, at han vilde gjøre det. Efterat han nemlig her igaar paa det Allerbestemteste havde udtalt, at han ansaae det for uomgængelig nødvendigt, at en vis Post kom frem, erklærede han, at han ikke vilde stille Endringsforslag desangaaende. Jeg kunde derfor antage, at de Tilfælde, hvori han kunde finde sig foranle-

diget dertil, vare saadanne, hvor det ikke var nødvendigt, altsaa et Tilfælde som dette.

Madvig: I Modsetning til den Form, hvori den ærede Ordfører takkede det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ), troer jeg i Alvor at burde takke ham for det Bidrag, som han har givet til Behandlingen af denne Sag. Han har ikke stillet Endringsforslag, men han er i det Hele heller ikke gaaet ud paa at kaste nogen Bebreidelse paa Ministeriet, som kunde have gjort en saadan Form nødvendig. Han har derimod gjort opmærksom paa, hvad der var en væsentlig og vigtig Opgave for Statsrevisionen. Han har gjort opmærksom paa, at der var Noget, som det var af den allerhøieste Vigtighed at undersøge, uden at det faldt ind under Begrebet Uoverensstemmelse mellem Bevilling og Regnskabet. Han har gjort opmærksom paa, at vort Finantsministerium har en Række af Omsetninger, der maae underkastes en Prøvelse, uagtet der ved dem slet ikke er Tale om Uoverensstemmelse eller Uoverensstemmelse, og til denne Prøvelse har han, uden at udkafe nogen som helst Mistanke, men tværtimod med Fremhøvelse af det gode Standpunkt, hvorpaa vi nu befinde os, givet overmaade vigtige Dplysninger. (Stemmer: Ja, ja.) Den ærede Ordfører burde med Hensyn til den Maade, hvorpaa han stillede sig ligeoverfor det ærede 7de kongevalgte Medlem (Andræ), omi han ogsaa sølte sig noget afficeret af de Udtryk, som dette ærede Medlem har brugt, og som han maastee hellere ikke skulde have brugt, have taget sig til Monster, eller det fundet Anledning til Dverveidelse, den Maade, hvorpaa den ærede Finantsminister henvendte sig til det 7de kongevalgte Medlem; thi Finantsministeren har anerkjendt, at der var en Mangel ved den Maade, hvorpaa Sagen var posteret i Regnskabet, at der var Noget, hvorom man kunde forlange Dplysning, og hvorom der ikke er givet Dplysning, at der med Hensyn til Fordelene ved en vis Transaction var Noget tilbage at oplyse. Den ærede Finantsminister har indrømmet, at Fordelen ikke var den, som man